

РЕШЕНИЕ

№ 3383

гр. София, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **396** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и е повторно след отменително решение на ВАС №112/06.01.2021г по адм. Дело № 7337/2020г- 8-мо отделение.

Образувано е по жалба на Г. К. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „Маестро М. М. 012 ет. 2 срещу Ревизионен акт NoP-22221417004664-091 -001/14.02.2018 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение No 699/21.05.2018год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., с който е ангажирана отговорността на жалбоподателя за задължения на Б. Е. Твърди, че в ревизионното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че неправилно е приложен материалния закон. Исква се отмяна на ревизионния акт. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разноски по делото, за които представя списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, представляван от юрисконсулт М., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на РА по съображенията, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и

доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното: Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221417004664-020-001/ 17.07.2017 г., връчена по електронен път на 01.08.2018 г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Г. К. Д., за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на Е. Б., за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221417004664-020-002/ 30.10.2017 г., издадена от органа възложил ревизията, е удължен срокът за приключване на ревизията до 01.01.2018 г. Компетентността на В. В. В. да възлага ревизия е съгласно Заповед №РД-01-4/04.01.2016 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от извършената ревизията бил съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221417004664-092-001/ 15.01.2018 г., връчен на 24.01.2018 г. на ревизираното лице. Същото на основание по чл. 117, ал. 5 от ДОПК подало писмено възражение срещу констатациите в РД. Ревизията приключва с РА №Р-22221417004664-091-001/14.02.2018 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за периодите, посочени в заповедите за възлагане. Отговорността на жалбоподателя е ангажирана във връзка с установени задължения на Б. Е. с РА №Р-22221015001599-091-001/ 03.05.2016 г. по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за периода, в който управител на дружеството е бил Д., в размер на 281 617,09 лв. и начислени лихви в размер на 94 684,49 лв. В хода на ревизията е установено, че Г. К. Д. е управител на Б. Е., за периода от 11.10.2013 г. до 24.10.2014 г., а от своя страна, Б. Е. е задължено лице по чл.14, т.1, т.2 от ДОПК. Съдружник в дружеството до 24.10.2014 г. е Х. Б. П.. След 24.10.2014 г. управител е лицето И. И. В., а собственик на капитала става [фирма] чрез закупуване на дружествените дялове на Г. К. Д. и Х. Б. П..

Органите по приходите са приели, че по отношение на ревизираното лице е приложима разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗДДС, съгласно която, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичният изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат

събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение. За да бъде ангажирана отговорността на трето лице следва да са налице кумулативно предвидените материално-правните предпоставки в разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно: лицето, субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения; да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, необявени пред орган по приходите или публичен изпълнител; да е налице причинно-следствена връзка между поведението на управителя и невъзможността за събиране на задълженията за данъци; да е налице невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221417004664-040-001/ 24.07.2017 г., с което е изискана информацията относно следните релевантни факти: притежавано и придобито недвижимо и движимо имущество, притежавани банкови сметки и парични средства, подписвани справки декларации за ДДС и дневници за покупки и продажби, разчетни-платежни ведомости за работни заплати, годишни данъчни декларации, трудови договори на работници в дружеството Б. Е. за периодите от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. В отговор на искането са представени справки за налични и документи, включващи информацията за притежаваното движимо имущество и недвижимо имущество и служебна бележка от Р. АД, както и писмени обяснения. В дадените обяснения, ревизираното лице е посочило, че за периода от м.10.2013 г. до м.03.2014 г. документите за покупки и продажби са събирани в склада, ползван под наем на Б. Е. и са предавани веднъж в месеца от някои от общите работници на дружеството в офиса на счетоводна къща [фирма]. За следващите периоди от м.04.2013 г. до м.09.2014 г. документите за покупки и продажби са получавани веднъж в месеца лично от новия счетоводител на дружеството, а именно [фирма] (чрез И. Н.) на място в склада, ползван под наем от Б. Е.. Документите за В., осъществявани от Германия, Италия и Гърция, са изпращани по имейл от ревизираното лице до всеки от двамата счетоводители през същия период. В писмените си обяснения лицето е посочило, че след получаване на ЗВР, ревизираното лице се е свързало с г-н Н., за да провери защо потенциалната сума на начисления е толкова висока, имайки предвид сумата на оборотите, реализирани от Б. Е. за процесния период. Последният го е уведомил, че вечерта на 14.10.2014 г. (краен срок за подаване на отчетите за ДДС за м.09.2014 г.) са му били изпратени от имейл [електронна поща], използван от г-н П. голям брой фактури за покупки и продажби, за големи суми, с дати от м.09.2014 г., както и че документите, изпратени с тези имейли от П., не са подписани от ревизираното лице. Всички справки-декларации за ДДС, както и дневниците за покупки и продажби за същите периоди, са подавани и подписвани от съответния счетоводител по електронен път. Ревизираното лице е посочило, че Б. Е. е имало сключен договор за наем на склад в „Кулинарен комбинат П.“ на [улица]. Там е имало сух склад и хладилна камера за млечните продукти, като на същото място са се съхранявали закупените от Б. Е. стоки и оттам са се товарели пратките към неговите клиенти. Приемането, складирането, товаренето и транспортът на стоките са се осъществявали от лицата Ц. Б. А., общ работник, С. К. М., общ работник и Г. С. В., общ работник. Контролът е бил осъществяван чрез ежеседмични инвентаризации, които са извършвани лично на място, или чрез съпоставяне с предоставяната от работниците в склада справка с информацията в използваната тогава от Б. Е. складова система. В същата е и посочено, че Годишната данъчна декларация и годишния финансов отчет за 2014 г. не са подписвани от него. Същият не е подписвал и разчетно-платежните ведомости за работни заплати. Посочил е, че всички изброени плащания към бюджета за процесния период са извършвани от него по банков път с електронно банкиране. Органите по приходите са извършили справка в информационната система на Кадастър и Имотен Регистър на България (И.) за лицето, относно регистрирани вписвания, отбелязвания и заличавания по партиди, при което е установено, че е собственик на описаните недвижими имоти. В хода на ревизията е била извършена насрещна проверка на Б. Е. /представявано от И. В. в качеството на управител, считано от 24.10.2014 г./, като за

целта е изготвено ИИНП №P-22220417001675-1414-001/ 30.08.2017 г. От дружеството е изискана информация относно начина на упражняване на контрол върху извършваната работа от жалбоподателя Д. и по какъв начин е приемана, подписвани ли са от ревизираното лице справки декларации, по ЗДДС, трудови договори, разчетно платежни ведомости. В указания срок са представени и документи: разчетно-платежни ведомости на Б. Е. за м.05.2014 г., м.06.2014 г., м.07.2014 г., м.08.2014 г., м.09.2014 г. и съответните извлечения към тях; ведомост за договори за управление и контрол на Б. Е. за м.05.2014 г., м.06.2014 г., м.07.2014 г., м.08.2014 г., м.09.2014 г. и съответните извлечения към тях; оборотна ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2014 г.; аналитичен регистър от Група 50.

От И. В., в качеството му на управител и едноличен собственик на капитала на Б. Е. са представени и писмени обяснения. Съгласно същите управител на дружеството в периода 01.10.2013 г. - 30.09.2014 г. е бил жалбоподателят Г. К. Д.. През м.08.2014 г. решил да закупи дружеството Б. Е.. През м.09 били уточнили параметрите с Х. П., като се уговорили, че ще може да търгува с дружеството от м.09.2014 г. Договорът за покупко-продажбата е бил изготвен чак на 14.10.2014 г. Твърди се от същия, че му се е наложило в последният месец септември да извършва доставки и продажби от дружеството. За периода от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. справките-декларации по ЗДДС са били подавани и подписвани от обслужващият счетоводител на дружеството. Трудовите договори на работниците в дружеството са били подписвани от управителя на дружеството за същия период. Изложил е, че не е бил запознат, кои лица са подписвали разчетно-платежните ведомости за работни заплати. Не е запознат и кои лица са подписвали платежните нареждания за внасяне на задължителните осигурителни вноски, за внасяне на данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, за внасяне на ДДС по справки-декларации. Няма информация за извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството. В периода 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. дружеството се е занимавало основно с търговия на хранителни продукти – внос от Германия, Италия, Гърция и дистрибуция на български млечни продукти на марката „Зелена Ферма“. Основни клиенти до септември 2014 г. са били търговските вериги – „Ф.“, „Хипермаркет ХИТ“, „К.“ и „П.“. От месец септември дружеството е извършвало паралелен внос и дистрибуция на био млечни продукти, като за тях е бил отговорен старият управител – Г. Д.. Плащанията на тези доставки са били извършвани от банковата сметка в Р. АД, като не е имал достъп до нея. Същият е издавал фактурите за продажби и е получавал фактурите за доставки, като доставките през м.09.2014 са били извършвани от [фирма], [фирма], [фирма]. В месец септември дружеството е имало доставки и продажби на негови стоки – предимно кашкавал, сирена и други продукти – тези доставки са извършвани от него – предимно в брой. Уговорката била през месец септември доставките от текущата дейност на дружеството да приключат и да остане само дейността, която той е извършвал. Документите, за дейността, която той е извършвал периода 01.09.2014 г. – 30.09.2014 г., били предадени от него на Х. П., които ги е предавал на счетоводителя на дружеството – И. Н. от [фирма]. Сметката на дружеството в Р., е била използвана от старите собственици на дружеството. От нея са плащани – доставките от внос, „Зелена Ферма“, задължения към НАП, служебни аванси към персонала. В периода, в който същият е управител, по тази сметка не са извършвани плащания за текущите сделки на дружеството. В хода на ревизията е изготвено и

връчено ИПДПОТЛ на И. Н. – счетоводител в [фирма], което е обслужвало счетоводно Б., с което са му изискани първични и вторични счетоводни документи на Б. Е. за периодите от м.04.2014 г. до м.09.2014 г., както и обяснения за подадената за данъчен период м.09.2014 г. СД по ЗДДС.С писмени обяснения, дадени по електронен път на 19.11.2017 г. същият заявил, че не притежава първични счетоводни документи на Б. Е., тъй като са предоставени на управителя И. И. В., за което последният е подписан приемо-предавателен протокол от 16.06.2015 г., /предоставен допълнително по електронен път/. По отношение на СД за м.09.2014 г. същият е заявил, че е подадена от него в последните часове на 14.10.2014 г. по електронен път. Посочил е, че според него фактурите за покупки и продажби са две групи: фактури, предавани за осчетоводяване от жалбоподателя Д., които са издавани от традиционните доставчици и клиенти на дружеството и фактури, предадени за осчетоводяване от Х. П., които включват предимно нови доставчици и клиенти като [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Посочено е, че тогава личния мейл на Х. П. е бил [електронна поща] и от него е получил ЕИК номерата на дружествата, на които ще бъдат продадени стоките, като имейлите са с час на пристигане 10.43 и 10.56ч. на 14.10.2014 г. /с писмо по електронен път е представен мейл от 14.10.2014 г. от името [електронна поща], в текста на който не фигурира друг текст, освен следния: „BG117047800=366 000 lv. S dds BG040548645= 810 000 lv s dds.P. sirene. C. 4q27 lv s dds/kg“/. Според дадените обяснения в други три последователни мейла на 14.10.2014 г. от [електронна поща] с име на изпращача – М. М. са изпратени прикачени файлове с

покупни фактури от [фирма]. В този ден счетоводителят заявява, че неколккратно се е чувал с П., който го е уверявал, „че дружеството има ресурсната и кадрова обезпеченост да извърши описаните в Справка-декларация за месеца покупки и продажби“. Счетоводителят е заявил, че е изпратил мейли на жалбоподателя Д. и на П. с молба всеки един от тях да заяви има ли дружеството ресурсна обезпеченост да

извърши сделките и доставките за м.09.2014 г., като предоставят и всички фактури, договори, транспортни документи и сертификати за закупените стоки, както и договори за транспорт и хладилни складове. Според дадените обяснения, П. е потвърдил по телефона, че няма повод за притеснение, а на 16.10.2014 г. е получил и по електронна поща от Д., мейл, съгласно който същият заявява, че се надява всичко да е наред и че е сигурен, че П. има материална и базова обезпеченост, но за повече информация да се обърне към него. Самият Д. се занимавал само с вноса от Германия и дистрибуцията на биопродуктите. Представени са били извлечения от електронната поща, както и изпратените първични счетоводни документи /фактури за покупки и за продажби, които са включени в Справката-декларация за м.09.2014 г. и съпътстващите ги документи/. В хода на ревизията е изготвено и връчено ИПДПОЗЛ от 28.11.2017 г. до Х. П. – съдружник на жалбоподателя Г. Д. в Б. Е. до 24.10.2014 г., когато двамата продават дружествените си дялове в Б. Е.. Изискани са обяснения във връзка с продажбата на дружествените дялове на Б. Е. на Р. Консулт България Е., във връзка с покупните фактури през м.09.2014 г. на [фирма] – кой е извършил договарянето и по какъв начин; кой е подписал съпътстващите документи – складови разписки, търговски документи и приемо-предавателни протоколи; кой е предал покупните фактури от [фирма] за отразяване в счетоводните регистри и по какъв начин; подписвал ли е някакви документи на Б. Е. в периода от -1.10.2013 г. – 30.09.2014 г. Съгласно даденото обяснение с вх. № 94-Х-10146 от 19.12.2017 г. от страна на Х. П. е посочено, че не му е известно да има договор с [фирма], тъй като

не е работил с това дружество и не е кореспондирал с техен представител; не си спомня да е разписвал фактури, издадени от [фирма]; покупните фактури от това дружество му били предоставени лично от И. В. с молба да ги предаде на счетоводителя на Б. Е.– И. Н. и предаването станало по електронен път. От страна на лицето не е дадено обяснение относно продажбата на дяловете на дружеството [фирма] към 24.10.2014 г. и преддоговорните отношения във връзка с продажбата на дяловете. С оглед на дадените обяснения на ревизираното лице, на неговия съдружник в Б. до 27.10.2014 г. П., на новия управител на Б. О. /след 27.10.2014 г./ - И. В. и на счетоводителя на Б. за ревизирия период – И. Н., и съпоставката на дадените обяснения с факти и обстоятелства, обявени в ТР, ревизиращите органи правят извод, че през м.09.2014 г. лицето, което твърди, че е действителен извършител на част от доставките през м.09.2014 г. от името на Б. – И. В., и е получател по фактурите, издадени от [фирма] на Б. О. не е легитимирано като управител на последното. А управителят Г. Д. е следвало да упражни контрол по отношение на отразяването на тези документи в справката-декларация за м.09.2014 г. Не е изпълнил законово вменено му задължение по чл.141 от ТЗ, както и заложен в Учредителния договор и Договора за управление и контрол на дружеството. Посочено е, че именно управителят на дружеството е носител на задължението за правилно деклариране на дължимите данъчни задължения. Същият съзнателно е допуснал подаването на Справката-декларация за м.09.2014 г. /формираща основна част от задължението, за който му е вменена отговорност по чл.19 от ДОПК/, както и на СД за останалите спорни периоди. По отношение обективните предпоставки за ангажиране на отговорността, ревизиращите органи се позовават на извършена проверка на имущественото състояние на Б. Е. и събираемостта на дълга по влезлия в сила РА, при което е установено, че дружеството не притежава имоти и моторни превозни средства, авоари по банкови сметки или ценни книжа. Фактите и обстоятелствата във връзка със събираемостта на дълга са отразени в „Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице“ във връзка с изпълнително дело № 22150025944/2015 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Дългът на Б. Е. е категоризиран като несъбираем. Към ревизията, с Протокол №АА1205208/ 18.12.2017 г., са приобщени РА №Р-22221015001599-091-001/ 03.05.2016 г., ведно с РД №22221015001599-092-001/13.01.2016 г., издадени след извършена ревизия на Б. Е. по ЗДДС за периодите от м.10.2012 г. до м.01.2015 г. Констатирано е, че установените задължения по издадения РА за периодите от м. 10.2013 г. до м.09.2014 г. са в размер на 281 617,09 лв., за което са начислени съответни лихви в размер на 94 684,49 лв. Жалбоподателят Г. Д. е управител на Б. Е. в периода от 11.10.2013 г. до 24.10.2014 г. За ревизираните периоди на Б. Е. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание неизпълнението на изискванията на чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС по фактури, издадени от следните доставчици: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. От получените документи по извършената насрещна проверка на Б. Е. и представената обратна ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2014 г. се установило, че за фактурите, по които е отказан данъчен кредит от рискови доставчици в издадения ревизионен акт няма извършено плащане. Позовавайки се на констатациите от издадения РА на Б. Е., органите по приходите са посочили, че са установени нарушения на данъчното законодателство от жалбоподателя Д., изразяващи се в подаване на справки-декларации за ДДС с невярно съдържание, с което задълженията на дружеството са в по-ниски размери, а по-късното установяване и узнаване от страна на приходната администрация за действителния им размер е довело до невъзможност събирането им. Органите по приходите са заключили, че отговорността за резултатите от извършваните сделки се носи от управителя на Б. Е.,

като за периода от 11.10.2013 г. до 30.09.2014 г. това е жалбоподателят в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. В случая ревизията е възложена от орган, посочен като компетентен по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК орган в приложената по делото Заповед No РД-01-4 от 04.01.2016г. на директора на ТД на НАП. С оглед на това, ревизионното производство е законосъобразно образувано от компетентен орган. Спазена е предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Съгласно чл.19, ал.1 в приложимата редакция, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение. Според ал.2 на същата разпоредба, управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Разпоредбата на чл.19, ал.1 ДОПК предполага укриване от страна на управителя на търговското дружество на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Съдът не споделя тезата на ответника, възприета в решението на директора на Дирекция „ОДОП“, че в случая са налице предпоставките за ангажиране на отговорност по чл.19, ал.1 ДОПК.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената и изпълнена по делото графологична експертиза, която не е оспорена от страните и съдът изцяло кредитира, подписите в графа „Приел:" в процесите индивидуализирани стокови разписки с № 471, 472, 473, 474, 475, 476, 478, 480, 487, 534, 536 и 541 не са положени от жалбоподателя Г. К. Д.. Ръкописният текст „Г. Д." в графа „Приел:" в процесите стокови разписки с №471, 472, 487 и 541 също не е изпълнен от жалбоподателя. /

Изследвани са СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №471 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №472 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №473 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №474 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №475 с дата 03.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №476 с дата 03.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №478 с дата 05.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №480 с дата 08.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №487 с дата 10.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №534 с дата 12.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №536 с дата 22.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №541 с дата 30.09.2014г. – издавани от [фирма]. Налице е и разлика между обичайно издаваните от дружеството фактури и изследваните за процесния период. От горното се опровергава твърдението, че жалбоподателят е знаел за сделките през м. 09.2014г. С оглед на установеното, съдът не споделя изводите на РО, че управителят е съзнавал и целял укриване на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм на избягване на данъчно облагане, чрез укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите. Не се установява и причинната връзка между твърдените за укриване от управителя данни и неудовлетвореното вземане. Следователно не е налице поредица от активни и последователни действия, целящи избягване на данъчни задължения от страна на управителя Д.. Още по - малко може да се твърди, че същото е извършено съзнателно и умишлено.

Предвид, че в тежест на ответника е да установи по делото наличието на всяко едно от кумулативно посочените условия, при които може да се ангажира личната отговорност на управителя за данъчни задължения на дружеството, съдът счита, че органите по приходите не успяха да докажат извършването от жалбоподателя на такова действие или бездействие от кръга на посочените в чл.19, ал.1 ДОПК, което да е единствена причина за несъбирането на публичните задължения. С оглед дадените от страна на ВАС задължителни указания в решение № 112/06.01.2021г по адм. Дело № 7337/2020 съдът понастоящем допусна и назначи служебно Съдебно компютърна експертиза, която да даде заключение писмото от електронната поща, изпратено от 14.10.2014 от И. Н. ,кога е отворено от Г. Д..Вещото лице не успя да изготви заключение по тази експертиза, тъй като с писмо от 05.08.2021г [фирма] / стр.33/ депозират отговор в качеството им на трето неучастващо по делото лице в смисъл, че през 2014г са поддържали хостинг услугата на имейл [електронна поща], но като част от друга компания и в допълнение са използвали сървъри в САЩ. Периодът ,за който стандартно се пази информация за входяща и изходяща поща варира, но не надвишава 5 години, при положение, че не е сменян сървъра, на който се съдържа информацията, а те отдавна не използват услугите на Hostgator. С други думи такава информация няма как да се запази толкова дълго време. Информацията за отваряне на входяща кореспонденция може да бъде записана единствено, ако на сървъра са направени допълнителни специфични настройки или ако изпращача при изпращането на даден имейл е отбелязал опцията, че иска да получи известие при отваряне на съобщението. Вещото лице Х. е поискало да му се предостави в електронен вариант съобщението, изпратено от Н. до Д. или в частност "С." кода от същото. Търсенето на данни с пощенски сървър @bca-bg.com, който не е наличен от години е безпредметно.

Жалбоподателят е декларирал на 18.10.2021г ,че няма достъп до електронен архив на служебната му поща в Б. Е. и няма информация дали съществува такъв. Изпратено е запитване до дружеството Б. Е., но същото макар да не е заличено от ТР,няма служители в седалището си, които да получат и отговорят на съобщението. При това положение извършването на експертиза на практика е безпредметно и при разпределение на доказателствената тежест за органите по приходите остава да докажат, че Д. се е запознал с писмото на Н. преди подаването на справките декларации на 14.10.2014. Напротив данните по делото сочат,че Д. е отговорил на 16.10.2014г в 21.02ч, че сделките са на П. и се надява всичко да е наред. Към този момент обаче,справката декларация е била подадена, а е установено,че подписът на Д. не е стоял под фактурите и документите за предаване на стоките. Ето защо и изводът на органите по приходите за неговото знание за доставките е необоснован и недоказан.

Като краен извод съдът намира жалбата за основателна и РА следва да бъде отменен поради противоречието му с материалния закон.

При този изход на спора и при съобразяване на правилото на чл.226 ал.3 от АПК на жалбоподателя се следват сторените разноси в общ размер на 18550лв. съгласно представения списък. В тази насока следва да се отбележи, че е неоснователно искането за намаляване на възнаграждението за адвокат, направено от ответника- спорът по същество се състои в три съдебни инстанции, като са проведени 11 съдебни заседания пред първата инстанция и едно съдебно заседание пред касационната инстанция, а и самият спор е с фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ: :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт No P-22221417004664-091-001/ 14.02.2018 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение №699/21.05.2018год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., за установена отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на Б. Е., за ДДС, възникнали за данъчни периоди от м. 11.2013г. до м. 9.2014год. в размер на 281 617,09 лв. и начислени лихви в размер на 94 684,49лв.

ОСЪЖДА НАП да заплати на Г. К. Д.,ЕГН: [ЕГН] сумата от 18550лв разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ:

